

освятени честни-тѣ дарове. Това ся прави по тѣзи причинѣ, че рѣкополагаемій-тѣ ся назначава за извршитель на това тайно дѣйствіе. Първенствующій-тѣ въ служеніе-то слѣдъ архіерея привожда избранній-тѣ предъ царски-тѣ врата при епископа, кой-то сѣди отъ дѣснѣ странѣ на престола, и възглася: *повели* т. е. позволи ти православній народѣ, да земемъ изъ помежду тебе избранното лице и дай си съгласіе-то да ся посвяти въ санъ. Подиръ това діакони-тѣ ся обръщатъ съ истѣ-тѣ просбѣ къмъ клира и священнослужители-тѣ казватъ: *повелите* т. е. позволѣте. Най-сетнѣ съ думѣ-тѣ *повели* преосвященнѣйшій владыко! испросватъ архипастырско-то благословеніе да повели да приведѣтъ при него приготвенно-то лице за посвященіе.

Подиръ това престѣпва ся вече къмъ само-то посвященіе. Първенствующій-тѣ слѣдъ архіерея въ служеніе-то обвежда новопосвящаемій-тѣ три пѣти около престола съ пѣніе; при първо-то обикаляніе: *святїи мѣченици иже добръ страдавшѣ и вѣнчавшисѣ* и пр.; При второ-то: *Слава Тѣбѣ Христе Боже, апостоломѣ похвала и мѣченикомѣ веселїе*; и при трете-то: *Исѣае ликѣй! Дѣтва имѣ во чревтѣ и роди сына Еманѣила* При обикаляніе-то новопоставляемій-тѣ цѣлува рогове-тѣ (кюшета-та) на Св. Престоль, прави поклонъ предъ святителя и му цѣлува рѣжж и омофора въ знакъ на покорность и подчиненіе на неговѣ-тѣ святителскѣ власть. Подиръ това той колѣнчи съ два-та си крака предъ престола за да приеме благодать Св. Духа, а святителя чете въ сѣщо-то време надъ главѣ-тѣ му молитвѣ: *божественнаѣ благодать всегда немоцнаѣ врачѣуѣнаѣ* и пр. Подиръ тѣзи молитвѣ епископа съ благоговѣніе възлага на рѣкоположенній-тѣ прилични на неговій-тѣ санъ св. одѣжди и възглася: *аксіосъ* т. е, достоенъ. Посвященіе-то ся довршва съ цѣлуваніе на рѣкоположенній-тѣ съ свои-тѣ си съслужители. Подиръ